

Jan Paweł II

Św. Józef - wzór dla ludzi pracy : audiencja generalna : (Watykan, 19 marca 2003 r.)

Salvatoris Mater 6/1, 399-400

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

słowa Bożego i wypełniają je w życiu (por. Łk 8, 21). Jak więc mogłaby nie istnieć głęboka więź duchowa między wierzącymi a Dziewicą od *Magnificat*? Ubodzy i pokorni wszystkich czasów nie pomylili się czyniąc Maryję, która zachowuje milczenie, swą rzeczniką, a Maryję, która posługuje – swą królową.

Także i my zbliżamy się do Niej, aby uczyć się posłuszeństwa Bogu i otwarcia na Niego. Także my, pielgrzymi trzeciego tysiąclecia, zawieramy się Jej wstawiennictwu, aby swą modlitwą wspierała naszą wiarę, ożywiała naszą nadzieję, czyniła owocną naszą miłość: Święta Maryjo, Matko Boga i nasza Matko, pamiętaj o wszystkich Twoich dzieciach, przychodź nam z pomocą. Prowadź nas na spotkanie z Chrystusem, Drogą, Prawdą i Życiem; wypraszań dla nas u Ojca dary Ducha Świętego, ustrzeżenie od zasadzek i uwolnienie od zła. Pomagaj nam świadczyć w każdych okolicznościach o płodności miłości i autentycznym sensie życia; ucz nas budować razem z Tobą Królestwo Twojego Syna, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju. Módl się za nami i bądź naszą Patronką teraz i zawsze. A Tobie, która jesteś również Panią Wielkiego Ślubowania Chrzcielnego Chorwatów, Królową Różańca Świętego, zawieramy dzisiaj nas samych, całą tę ziemię i cały naród chorwacki.

COLLOQUIA CUM FIDELIBUS CORAM ADMISSIS

Audiencja generalna
(Watykan, 19 marca 2003 r.)*

Św. Józef – wzór dla ludzi pracy

1. Obchodzimy dzisiaj uroczystość św. Józefa, Oblubieńca Maryi (Mt 1, 24; Łk 1, 27). W Piśmie Świętym ukazany jest on jako «ojciec» Jezusa (Łk 2, 27. 33. 41. 43. 48), gotowy urzeczywistniać Boże zamiary, nawet jeżeli po ludzku nie można ich pojąć. Jemu to, «synowi Dawida» (Mt 1, 20; Łk 1, 27), Bóg Ojciec oddaje w opiekę Odwieczne Słowo, które stało się człowiekiem w łonie Dziewicy Maryi za sprawą Ducha Świętego. Ewangelia nazywa św. Józefa «człowiekiem sprawiedliwym» (Mt 1, 19), i dla wszystkich wiernych stanowi on wzór życia w wierze.

2. Słowo «sprawiedliwy» odnosi się do jego nieskazitelnej postawy moralnej, szczerego przywiązania do Prawa oraz do całkowitego otwarcia się na wolę Ojca niebieskiego. Nawet w chwilach trudnych, a niekiedy dramatycznych, pokorny cieśla z Nazaretu nigdy nie próbuje kwestionować Bożego planu. Oczekuje na wezwanie z Wysoka i milcząco okazuje szacunek tajemnicy, pozwalając, by Pan nim kierował. Po otrzymaniu zadania wypeł-

* „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 24(2003) nr 6, 39.

nia je uległe i w sposób odpowiedzialny: pilnie słucha anioła, który mówi mu, by przyjął do siebie Dziewicę z Nazaretu jako Małżonkę (por. Mt 1, 18-25), a także podczas ucieczki do Egiptu (por. Mt 2, 13-15) i powrotu do Izarela (por. Mt 2, 19-23). W niewielu, ale wymownych słowach ewangelści opisują go jako troskliwego opiekuna Jezusa, bacznego i wiernego oblubieńca, kierującego życiem rodziny w niezmiennej postawie służby. Pismo Święte nie mówi o nim nic więcej, ale to milczenie oddaje w pełni styl jego posłannictwa – życia spędzonego w szarej codzienności, z wielką wiarą w Opatrzność.

3. Św. Józef musiał utrzymywać rodzinę codzienną, ciężką pracą własnych rąk. Słusznie więc Kościół ukazuje go jako patrona ludzi pracy.

Dzisiejsza uroczystość stanowi zatem okazję sprzyjającą refleksji nad ważną rolą pracy w życiu człowieka, rodziny oraz wspólnoty.

Człowiek jest podmiotem oraz głównym wykonawcą pracy, i w świetle tej prawdy można dobrze pojąć zasadniczy związek istniejący pomiędzy osobą, pracą i społeczeństwem. Ludzka działalność – przypomina Sobór Watykański II – pochodzi od człowieka i jest ukierunkowana na człowieka. Zgodnie z planem i wolą Bożą powinna ona służyć rzeczywistemu dobru ludzkości i pozwalać «człowiekowi, jako jednostce i jako członkowi społeczności, na rozwijanie i wypełnianie jego integralnego powołania» (por. *Gaudium et spes*, 35).

Aby wypełnić to zadanie, trzeba pogłębiać «rzetelną duchowość ludzkiej pracy», mocno zakorzenioną w «ewangelii pracy», a wierzący są powołani do głoszenia i świadczenia o chrześcijańskim znaczeniu pracy pośród swych rozlicznych zajęć (por. *Laborem exercens*, 26).

4. Św. Józef, tak wielki, a zarazem tak pokorny święty, niech będzie wzorem dla chrześcijańskich pracowników, którzy uciekają się do jego wstawiennictwa w każdej sytuacji. Troskliwej pieczy opiekuna Świętej Rodziny z Nazaretu chciałbym dziś powierzyć młodych ludzi przygotowujących się do zawodu, który będą wykonywać w przyszłości, bezrobotnych i cierpiących z powodu kryzysu na rynku pracy, rodziny oraz cały świat pracy i jego oczekiwania, wyzwania, problemy i perspektywy.

Niechaj św. Józef, Patron całego Kościoła, czuwa nad wspólnotą kościelną, a jako człowiek pokoju niech wyprosi dla całej ludzkości bezcenny dar zgody i pokoju, zwłaszcza dla narodów, którym teraz grozi wybuch wojny.